

Не накривають у Полянні стіл чорнобильцям

В одному із попередніх випусків газети (див. № 6, 1994 р.) надруковано інтерв'ю нашого спеціального кореспондента Івана Доцина із головним лікарем санаторію «Поляна» п. Б. М. Марусаничем. Пригадаймо: тоді вони вели мову про чудодійні можливості мінеральної води «Поляна Купіль». Води, яка, окрім благотворного зцілення, ще й очищає організм від радіонуклідів, солей важких металів та деяких інших шкідливих речовин. Сьогодні ми продовжуємо розпо-

відь.

— Борисе Миколайовичу, після попередньої публікації у деякого з читачів закралося природне запитання: чи іде «Поляна Купіль» на розлив і де її можна придбати, щоб не їхати аж у Полянну?..

— Як і деякі інші закарпатські диво-напої, наша вода розливається в пляшки, та, на жаль, через нинішню економічну скруту — досить малими партіями. Чому? Та тому, що заводчани безсилі перед ворохом назрілих проблем. Приміром, у них завше не вистачає тари, бензину і т. п. Через це й надходить занадто мізерна кількість «Полянні Купіль» до фармацевтично-торговельних установ України.

— Допитливого читача не може не цікавити і те, якими з природних запасів води «Поляна Купіль» і як вони використовуються наразі?

— Власне, щодоби ми можемо вибирати із двох свердловин до 280 кубометрів цього цілющого еліксиру. Проте щодня використовуємо лише по 20 кубометрів. Причини, як здогадується, і досить прозаїчні, і об'єктивні...

Протягом тривалого часу ми лише на якихось сім-десять відсотків використовуємо свій потенціал.

— Із повідомлень у пресі, по радіо і телебаченню ми досить часто чуємо про новітні, а б сказав унікальні ліки. Ось, приміром, торік в одній із газет заступник начальника головного управління по ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС при Міністерстві охорони здоров'я України п. Наталія Георгіївна Савельєва писала, що «на сьогодні фармакологія вже має ряд протирадіаційних препаратів, а окремі з них за своїми чудодійними якостями перевершують зарубіжні аналоги. Це — фітосорбент вітапектин, розроблений у Київському інституті підвищення кваліфікації лікарів, Миргородський геролакт, Очаківський МІГІ-К, Білгород-Дністровський аммівіт, Київський фламін та чимало інших. Всі вони значно підвищують пригнічений імунітет організму, нормалізують процеси обміну речовин, насичують його вітамінами, виводять радіонукліди...».

Цікаво, що-небудь із наведеного переліку чи, можливо, деякі інші ентросорбенти, як, скажімо, ентросгель Ви використовуєте для зцілення чорнобильців?

— На превеликий жаль, ми не тільки не застосовуємо все те,

про що ви кажете, в лікувальній практиці, а навіть ніколи й не бачили його.

Отож і робимо основний наголос на цілющу «Полянну Купіль». І вона перевершує найсміливіші сподівання.

— І це за три з лишком роки спеціалізоване відділення санаторію з реабілітації учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС не одержало бодай упаківку-другу препаратів, які очищають організм від радіонуклідів?

— Можете не повірити, але це факт. Лише впродовж досить коротенького часового відтинку ми використовували для лікування коліту пектини. Оце й усе.

— Ви чомусь ані словом не згадуєте про гуманітарну допомогу, яка час від часу надходить із-за кордону спеціально для чорнобильців...

— Про ще ви мовите? Наш санаторій знаходиться не де-небудь на околиці столиці, а за тридев'ять земель... і його проблемами ніхто, на жаль, із високих посадок осіб не цікавиться.

ЗДОРОВ'Я УЧАСНИКІВ ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ АВАРІЇ ДЕДАЛІ ПОГІРШУЄТЬСЯ, А МОЖЛИВОСТЕЙ ДЛЯ ЗЦІЛЕННЯ СТАЄ ВСЕ МЕНШЕ І МЕНШЕ, НЕ КАЖУЧИ ВЖЕ ПРО ТОТАЛЬНУ НЕСТАЧУ МЕДИЧНИХ ПРЕПАРАТІВ

Загалом, ми лише одного разу одержали конкретну допомогу. Якщо не помиляюся, то три роки тому Закарпатське обласне відділення «Союзу Чорнобиль» передало санаторію партію одноразових шприців (500 штук) та деякі ліки.

Пригідно не можемо згадати такий приємний факт. Нам уже кілька партій медикаментів та шприців одноразового використання безплатно передавала полянська об'єднана християн-євангелістів. Але це гуманітарна допомога зовсім іншого гатунку...

Якось наші посланці з усіх цих проблем були на прийомі в президента Міжнародної організації «Союз Чорнобиль» п. В. Шовкошигно та в голови Комісії Верховної Ради України з питань Чорнобильської катастрофи п. В. Яворівського. До того ж, до названих осіб письмово зверталася й велика група чорнобильців, які в нас лікувалися. Однак результати всіх цих клопотань дорівнюють нулю.

Описав цього ми вже остаточно втратили будь-яку надію на допомогу з Києва.

— І все-таки не віриться, щоб за час існування відділення з реабілітації учасників ЛНА у вас ніхто не відпочивав

із когорти чорнобильсько-го «генералітету»? Щоб не заповняв, щось не обіцяв?..

— Чому ж? Відпочивали, приміром, члени президії республіканської організації «Союз Чорнобиль». Бачили наші труднощі. Співчутливо сприймали їх. Більше того, обіцяли не лише моральну підтримку, але й матеріальну допомогу. Проте поїхали до Києва і — як камінь у воду.

Я просто з етичних міркувань не стану називати прізвищ чорнобильських «отаманів»...

— Борисе Миколайовичу, давайте хоча б на мить уявимо собі, ніби Вам поталанило потрапити на аудієнцію до Президента України Л. М. Кравчука. Цікаво, про що б Ви з ним хотіли поговорити?

— Насамперед я попросив би Президента все-таки нас підтримати і не допустити руйнації курортної системи. Адже відновити її буде набагато важче...

...У нас повинна діяти державна програма як-що не розвитку, то хоча

ний дискомфорт. Та хіба можна кожному відпочиваючому пояснити, що ми не винні?

Власне, ось так потерпає й решта санаторіїв краю. Всього за минулий рік оздоровниці Закарпаття недоодержали майже 6 мільярдів карбованців.

— То певже насправді такі кепські справи?

— Міркуйте самі. Вартість «звичайної» путівки на даний час сягає двох мільйонів карбованців, а «чорнобильської» — й поготів. Так що бажачохих оздоровитися дещо меншає.

Хоча ми завдяки нашій «Полянні Купіль», а також сприятливому клімату, оздоровленню, ефективним фізичній та психотерапевтичній реабілітаціям, вуглекислим мінеральним ваннам, гідропатичним та іншим лікувальним процедурам ще напередодні нового року реалізували 70 відсотків путівок на перший квартал поточного року. Це, як на сьогодні, досить непогано. Проте нас непокоїть, що жодної путівки не придбав хочаб

несені до першої та другої категорій, а також особи, які за своїм статусом до них прирівняні. Для них путівка коштує 10 відсотків номінальної вартості. Придбати їх можна як за готівку, так і за безготівковим розрахунком.

— Мене не полишає природня зацікавленість: скільки ж чорнобильців скористалися таким дарунком долі у 1993 році?

— Торік шістнадцять чоловік придбали в нас за готівку пільгові путівки.

— Борисе Миколайовичу, нині з'являється багато спільних підприємств. Чи не ввишує Ваш колектив подібні мрії? Чи не плануєте дещо перелаштуватися, зокрема, на лікування іноземних громадян? Як на мене, то тоді працівники санаторію почували б себе значно впевненіше.

— Поки що відкривати спільне підприємство ми не плануємо. А ось щодо оздоровлення іноземців у санаторії, то вже вели попередні переговори з туристичними організаціями Польщі, Угорщини, Югославії, Австрії... До речі, готуємося в травні прийняти першу групу ізраїльтян.

— І наостанок хотіло б задати традиційне запитання, яке постає перед кожним, хто хоча б раз лікувався в будь-якій оздоровниці: чи правда, що відновлення доброго здоров'я та високої працездатності в одній і тому ж самому санаторії впродовж трьох і більше років поспіль небажане? Тобто, воно якщо й не шкодить організмові, але, кажуть, ніби й не дає лікувального ефекту?

— Лікуватися в оздоровниці можна постійно, а не три роки поспіль, як чомусь хибно дехто вважає. Чим частіше це робити, тим краще.

Інакше кажучи, якщо порівнювати людину із будь-яким двигуном, то їй необхідно всякчасно підзаряджати свої акумулятори. Аби завше бути в добрій психофізичній формі, в гармонії моці і духу.

Між іншим, «вся цивілізована Європа», та й не тільки вона, відпочиває по два-три рази на рік. Саме стільки повинні проходити профілактико-оздоровчу реабілітацію ті, хто працював у чорнобильському пеклі.

Розмовляв
Іван ДОЦИН.
с-ще Поляна
Свалєвського р-ну
Закарпатської обл.

Із фотозйомки «Чорнобильська зона» ліквідатора
Георгія ОВСІЄНКА.